

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Laufen Austria AG* φέρει τόσο τα δικαστικά έξοδα της όσο και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Roca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-412/10) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συντονισμένη αύξηση τιμών και ανταλλαγή εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων του 2006 — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Ανακοίνωση του 2002 περί συνεργασίας — Μείωση του ποσού του προστίμου — Σημαντική προστιθέμενη αξία)

(2013/C 325/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Vidal Martínez, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Castilla Contreras, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre, A. Αντωνιάδη και F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), και αίτημα περί μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 4, στοιχείο β', της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις λουτρών), καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθόρισε το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε αλληλεγγύως στη Roca χωρίς να λάβει υπόψη τη συνεργασία της.

2) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στη Roca με το άρθρο 2, παράγραφος 4, στοιχείο β', της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό είναι 6 298 000 ευρώ.

3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Η Επιτροπή φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, το ένα τρίτο των εξόδων της Roca.

5) Η Roca φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-489/10) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εσφαλμένη εκτίμηση)

(2013/C 325/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Τεχεράνη, Ιράν) και 17 άλλες προσφεύγουσες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, και M. Taher, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και T. Scharf) και Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και É. Ranaivoson)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25), της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση

της απόφασης 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81), του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, καθόσον αφορούν την *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* και τις λοιπές 17 προσφεύγουσες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε σχετικό παράρτημα:

— το παράρτημα II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ·

— το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·

— το παράρτημα της απόφασης 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413·

— το παράρτημα VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007·

— το παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.

2) Τα αποτελέσματα της απόφασης 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644, διατηρούνται σε ισχύ όσον αφορά την *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* και τις λοιπές 17 προσφεύγουσες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε σχετικό παράρτημα μέχρις ότου καταστεί οριστική η ακύρωση του κανονισμού 267/2012.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, επιπλέον των δικαστικών του εξόδων, τα έξοδα της *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* και των λοιπών 17 προσφευγουσών των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε σχετικό παράρτημα.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — *Bank Kargoshaei κ.λπ. κατά Συμβουλίου*

(Υπόθεση T-8/11) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Επανεξέταση των ληφθέντων περιοριστικών μέτρων — Πλάνη περί την εκτίμηση — Ίση μεταχείριση — Νομική βάση — Ουσιώδεις τύποι — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας)

(2013/C 325/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Bank Kargoshaei* (Τεχεράνη, Ιράν)· *Bank Melli Iran Investment Company* (Τεχεράνη)· *Bank Melli Iran Printing and Publishing Company* (Τεχεράνη)· *Cement Investment & Development Co.* (Τεχεράνη)· *Mazandaran Cement Company* (Τεχεράνη)· *Melli Agro-chemical Company* (Τεχεράνη)· και *Shomal Cement Co.* (Τεχεράνη) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Defalque και S. Woog, στη συνέχεια L. Defalque και C. Malherbe, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα μερικής ακυρώσεως της απόφασης 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 281, σ. 81), του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), της απόφασης 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 319, σ. 71), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 319, σ. 11), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), και, αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως όποιου μελλοντικού κανονισμού ή όποιας μελλοντικής απόφασης συμπληρώσει ή τροποποιήσει μια από τις προσβαλλόμενες πράξεις που θα είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία περατώσεως της προφορικής διαδικασίας.